

týpí jako domov

Obřady. Při vyslovení tohoto slova se hodně lidí lekne a řekne si, s tím nechci nic mít, to je moc duchovní. Je to opravdu tak? Nemohou při obřadech obyčejné věci získat jiný rozměr? U nás máme takový malý soukromý rituál. Konec školního roku jdeme oslavit večeri do restaurace. Bereme s sebou i babičku s dědečkem. Je to poděkování dětem za práci, kterou věnovaly škole, nám za to, že jsme se zlobili jen v opravdu nejvypjatějších chvílích a babičce a dědečkovi za každotýdenní vození na kroužky. I tohle je obřad. Je to zastavení se v běhu času a prožití nějakého okamžiku.

Blíží se tábory, vandry a výpravy za dobrodružstvím. Zkuste do nich vložit také nějaký obřad! Začátek tábora si o to doslova říká. Zastavit se v kruhu svých kamarádů a říci si, jak jsme opravdu rádi, že už zase jsme na táboře na téhle naší oblíbené louce.

My woodcrafteri své obřady často spojujeme s rozdělováním ohně, nejlépe čistým způsobem, tedy třením dřev nebo křesáním. Už jenom pozorovat zrod jiskry, která pak dalším úsilím vydá první plamínek, je očistné a povznášející. A také je pravda, že člověk si ohně víc váží, když vidí, jaké úsilí pro jeho vznik je potřeba vynaložit.

Při obřadech rádi používáme vonné dýmy. Nejen indiáni, ale i ostatní přírodní národy věří, že vonný dým je očistný. Když mne obtéká dým, krásně to voní, takže mám opravdu pocit, že ze mne odvádí i to špatné. Indiáni používali celou řadu různých bylin. Mezi nejznámější patří šalvěj bílá nebo *Sladká tráva*. My používáme i šalvěj lékařskou. Dají se z ní dělat smotky, které krásně drží jiskru, nebo se rozdrčená sype na doutnající uhlíky, které máme třeba v mušli.

Zkusme se tedy na chvíli zastavit a prožít nějaký okamžik jako obřad! Může to být dokončení stavby tábora nebo třeba malá oslava nového týpí. My říkáme, že týpí světíme. Krásným obřadem bývá přijímání nových členů do kmene či oddílu, případně půvabný obřad pro přijímání nové přezdívky nebo lesního jména.

Nebojme se obřadů. Dokáží z krátkých a důležitých okamžiků udělat neobyčejný zážitek - a to stojí za to.

Kateřina Pejšová – Lasík
Foto: archiv kmene Tussilago

Fotografie jsou z archivu LLM
a od Martina Pejši -Medvěda

